

ת"ד 10582/11/14 - מדינת ישראל נגד אלכסיי ז'יבייב

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

ת"ד 10582-11-14 מדינת ישראל נ' ז'יבייב

25 אוקטובר 2015

לפני כבוד השופטת רונה פרסון
המאשימה
נגד
הנאשם
אלכסיי ז'יבייב
מדינת ישראל

נוכחים:

ב"כ המאשימה: עו"ד לי לוי

ב"כ הנאשם: עו"ד יגאל טרוגרמן מטעם הסנגוריה הציבורית

הנאשם: בעצמו

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן בגרימת תאונת דרכים עקב אי ציות לאור אדום ברמזור, נהיגה בקלות ראש, גרימת חבלה של ממש לגוף ונזק לרכוש וכן שימוש ברכב ללא רשות בעלו.

מי שנחבלו בחבלות של ממש כתוצאה מהתאונה הם נהג הרכב המעורב וכן הנאשם עצמו.

עסקין באירוע מיום 4.6.14.

הנאשם יליד שנת 1982, נוהג משנת 2001.

עיון בגיליון הרשעות התעבורה הקודמות (ת/2) מעלה כי הנאשם צבר לחובתו 31 הרשעות קודמות, לרבות הרשעה שעניינה גרימת תאונת דרכים שתוצאותיה חבלה של ממש משנת 2003, הרשעות בגין נהיגה ללא רישיון נהיגה בתוקף,

עמוד 1

נהיגה ברכב שאינו תקין ועוד.

כן הוצג גיליון הרשעותיו הפליליות של הנאשם (1/ת) ממנו עולה כי לנאשם הרשעות קודמות שעניינן עבירות רכוש ואלימות, החזקה, שימוש וסחר בסמים וכן עבירות נוספות כמפורט בו. בגין חלק מהעבירות נגזרו על הנאשם עונשי מאסר בפועל לתקופות שאינן קצרות.

ב"כ המאשימה בטיעוניה לעונש הפנתה לעברו התעבורתי והפלילי של הנאשם וציינה כי מדובר בעבר מכביד. ציינה כי שוחחה עם הנפגע, נהג הרכב המעורב, לעניין מצבו הרפואי ולדבריו בעקבות התאונה היה מרותק למיטה במשך 4 חודשים, נגרמו לו שברים בגב והוא סובל מכאבים וקשיים בעמידה. ב"כ המאשימה ביקשה לגזור על הנאשם מאסר בפועל, מאסר על תנאי, פסילה ארוכה, פסילה על תנאי וקנס.

ב"כ הנאשם בטיעוניה לעונש ביקש שלא למצות את הדין עם הנאשם ולהתחשב בנסיבותיו האישיות. טען כי הנפגע לא אושפז בבית חולים בעקבות התאונה ולא נגרמה לו נכות כתוצאה ממנה. ציין כי הנאשם עובד כמפעיל מכונה וכי לאחרונה נולדה לו בת. הגיש סיכום מלר"ד של הנפגע, תלושי משכורת ומכתב המלצה ממקום עבודת הנאשם. ביקש לזקוף לזכותו של הנאשם את העובדה שלקח אחריות על התאונה ובחר שלא לנהל את התיק. טען כי עונש של מאסר בפועל, אף בדרך של עבודות שירות, יגרום לפיטורי הנאשם וכתוצאה מכך לא יוכל לפרנס את משפחתו. ביקש להימנע מהטלת עונש מאסר ולהסתפק בפסילה בפועל ולו פסילה ממושכת. הגיש אסופת פסיקה העוסקת במקרים בהם נגרמו חבלות של ממש ולא הוטל עונש של מאסר בפועל.

בדבריו בפני הביע הנאשם חרטה ולקח אחריות על מעשיו. ביקש שלא לגזור עליו מאסר בפועל ולהתחשב בנסיבותיו האישיות והמשפחתיות.

המחוקק קבע במסגרת תיקון 113 לחוק העונשין, את עקרון ההלימה המנחה בענישה, דהיינו, קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל. על בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם, ובתוך כך יתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בעבירה, כאשר בתוך המתחם יגזור בית המשפט את העונש המתאים לנאשם, בהתחשב, בין היתר, בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה.

במכלול הנתונים שהובאו בפני אני קובעת כי מתחם העונש ההולם את העבירות כאן, כולל פסילה בפועל לתקופה שבין 6 חודשים ועד 30 חודשים, פסילה על תנאי, מאסר על תנאי, קנס וכן עונשים נוספים במקרים המתאימים.

אי ציות לאור אדום ברמזור הינה עבירה אשר גורמת סכנה ממשית הן לנאשם עצמו והן לכלל ציבור המשתמשים בדרך. כתוצאה מכך שהנאשם לא ציית לאור האדום נגרמה התאונה בה נחבלו בחבלות של ממש הן הנאשם והן נהג הרכב המעורב.

ברע"פ 2564/12 קרני נ' מדינת ישראל, עמדה המשנה לנשיא, כב' השופטת מ' נאור (כתוארה דאז) על חשיבותה של הענישה ההולמת לא רק בתאונות קטלניות אלא גם בתאונות בהן נגרמת חבלה של ממש: "**לענישה הולמת**

תפקיד חשוב לא רק במקרים בהם גורמות תאונות הדרכים לקורבנות בנפש, אלא אף במקרים בהן נגרמות חבלות ופציעות, ובפרט כאשר חבלות ופציעות אלו חמורות הן. (24.6.12).

תוצאות הפגיעה של המעורבים כתוצאה מהתאונה מהווה שיקול נכבד בקביעת סוג ורמת הענישה אולם לא שיקול יחיד הוא אלא אחד ממכלול שיקולים וגורמים נוספים שעל בית המשפט לשיקול בבואו לגזור דינו של נאשם. יש לתת את הדעת גם על מידת הרשלנות בביצוע העבירות, וותק הנהיגה והעבר התעבורתי וזאת לצד שיקולי שיקום ונסיבות אישיות של הנהג. על בית המשפט לאזן בין כלל הגורמים בבואו לגזור את הדין בעניינו של הנהג הפוגע.

בעניינו, מהמסמכים הרפואיים אשר הוגשו לעיון בית המשפט עולה כי לנהג הרכב המעורב נגרמו שברים בחוליות הגב וכן חתך שהצריך הדבקה. אמנם צוין כי "מדובר בשברים שאינם פוגעים ביציבות הגב ואינם דורשים טיפול פרטני" והנפגע לא אושפז, אך אין ספק שמדובר בחבלות חמורות.

התחשבתי בכך שגם הנאשם נחבל בחבלות של ממש כתוצאה מהתאונה.

באשר לנסיבות ביצוע העבירות, אין ספק כי רשלנותו של הנאשם גרמה לתאונה. מכתב האישום עולה כי הנאשם, מסיבה לא ברורה, לא נתן דעתו לדרך וחצה את קו העצירה באור אדום וכתוצאה מכך חסם את דרכו של הרכב המעורב שהגיע משמאלו ופגע בו.

לא התעלמתי מכך שלנאשם עבר תעבורתי שאינו מקל בנסיבות העניין ואשר כולל כאמור, הרשעה בעבירה דומה של גרימת תאונת דרכים אשר תוצאותיה חבלה של ממש.

עוד אציין כי איני סבורה בנסיבות תיק זה כי לעברו הפלילי של הנאשם צריכה להיות השפעה כאן על סוג העונש ומידתו.

מאידך התרשמתי כי הנאשם מבין את חומרת מעשיו וכי החרטה אותה מביע היא חרטה אמיתית.

התחשבתי בנסיבותיו המשפחתיות והכלכליות של הנאשם אשר לאחרונה נולדה לו בת שתלויה בו לפרנסתה. עיינתי במכתב ההמלצה של הנאשם ממעסיקו והתרשמתי כי הנאשם מבקש לפתוח דף חדש בחייו ולשוב למסלול חיים נורמטיבי. התחשבתי גם בכך שהנאשם בחר להודות בעובדות כתב האישום בפתח ישיבת ההוכחות.

עיינתי גם בפסיקה אשר הגיש ב"כ הנאשם.

איני סבורה כי בנסיבות העניין יש לגזור על הנאשם עונש של מאסר בפועל. לאור כל השיקולים דלעיל מצאתי כי ניתן להסתפק בעונשים אחרים אשר מחד יש בהם כדי להרתיע את הנאשם ולתת מענה לאינטרס הציבורי הרחב ומאידך לא יפגעו באינטרס השיקומי של הנאשם.

לאור כל האמור לעיל ולאחר ששקלתי את כל הטיעונים, הן לחומרא והן לקולא, תוצאות התאונה וחומרת הפגיעות,

חומרת העבירות, נסיבותיו המשפחתיות והכלכליות של הנאשם, עברו התעבורתי של הנאשם ונטילת האחריות על מעשיו, אני גוזרת את דינו כדלקמן:

אני פוסלת את הנאשם מקבל או מהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 15 חודשים בפועל.

פסילתו של הנאשם תהיה מהיום והיא מצטברת לכל פסילה אחרת אשר תלויה ועומדת נגדו וטרם הסתיימה.

בית המשפט מסביר לנאשם כי עליו להפקיד את רישיונו במזכירות בית המשפט, ואם אין בידיו רישיון נהיגה תקף עליו להפקיד תצהיר ערוך כדן.

אני דנה את הנאשם למאסר לתקופה של 4 חודשים. הנאשם לא ישא בעונש זה אלא אם בתוך תקופה של 3 שנים יעבור את אחת העבירות שלהלן ויורשע בגינה.

ואלה העבירות: עבירה של נהיגה בעת פסילה לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה [נוסח חדש], תשכ"א - 1961 (להלן: "פקודת התעבורה"), או עבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף לתקופה העולה על שנה אחת, או גרימת תאונת דרכים שתוצאותיה חבלה של ממש.

אני פוסלת את הנאשם מקבל או מהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 4 חודשים על תנאי למשך 3 שנים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור אותה עבירה שעליה הורשע או אחת העבירות המפורטות בתוספת הראשונה או בתוספת השנייה לפקודת התעבורה ויורשע בגינה, תוך התקופה האמורה או לאחריה.

אני דנה את הנאשם לתשלום קנס בסך 3,000 ₪ או 30 ימי מאסר.

הקנס ישולם ב- 6 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 01.12.2015 ואילך.

הנאשם הונחה לגשת למזכירות לקבל שוברי תשלום.

מודעת זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בחיפה בתוך 45 יום.

ניתן והודע היום י"ב חשוון תשע"ו, 25/10/2015 במעמד הנוכחים.

רונה פרסון , שופטת

הוקלדעלידידליהלינבנד